

Wojciech Siciński, Gabriel Rycel

Piotrów, gm. Zadzim, woj. sieradzkie.
Stanowisko 12

Informator Archeologiczny : badania 20, 69

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PIOTRÓW, gm. Zadsm
woj. sieradzkie
Stanowisko 12

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadził mgr Wojciech Śliński przy współpracy mgr Gabrieli Rycia. Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu halasztackiego, wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Stanowisko położone jest ok. 200 m na zachód od rzeki Pisi, ok. 300 m na wschód od linii kolejowej Karsznice-Gdynia i ok. 200 m na północny wschód od cmentarzyzaka wielokulturowego na stan. 1, badanego w latach poprzednich.

Osada została odkryta podczas badań powierzchniowych, przeprowadzonych w 1985 r., w ramach AZP. Badania koncentrowały się w części północno-zachodniej i południowej osady. Zbadano obszar o powierzchni 656 m². Odkryto 14 jam i 1 palenisko kultury łutzyckiej z okresu halasztackiego, 11 palenisk i 1 obiekt /nr 13/ kultury przeworskiej z okresu rzymskiego oraz 2 chaty z okresu wczesnego średniowiecza.

Wielkość jam kultury łutzyckiej wahała się od 50 do 200 cm, z głębokość od 25 do 70 cm. Zawartość ich stanowiły nieliczne fragmenty ceramiki. Palenisko miało kształt owalny o śr. ok. 170 cm. W wypełnisku stwierdzono fr. ceramiki, kilka fr. kości zwierzęcych, węgle drzewne i przepalone kamienie.

Paleniska z okresu rzymskiego były owalne o średnicy ok. 150 cm. Wystąpiły w nich nieliczne fragmenty ceramiki, węgle drzewne i przepalone kamienie. Niewątpliwie najciekawszym był obiekt nr 13. Zbudowany z dużych kamieni układających się owalnie; wewnątrz stwierdzono występowanie polepy i gliny oraz nielicznych fragmentów ceramiki. W przekroju obiekt miał kształt niecki o głębokości ok. 25 cm. Dno wyłożone było dużymi kamieniami. Wymiary obiektu: długość 250 cm, szerokość 180 cm. Funkcja obiektu na razie nie została bliżej określona.

Chaty wczesnośredniowieczne miały wymiary ok. 450 x 250 cm, dłuższa oś zorientowana była na kierunku E-W. W ich wypełniskach znajdowały się fragmenty ceramiki i kości zwierzęce. Palenisk nie stwierdzono. Luźno został znaleziony żelazny grot strzały z tulejką.

Badania będą kontynuowane.

PODŁĘŻE, gm. Niepołomice
woj. krakowskie

patrz
epoka brązu

PODRZECZE
woj. leszczyńskie
Stanowisko 3

patrz
epoka brązu

RADŁOWICE, gm. Domanów
woj. wrocławskie
Stanowisko 3

patrz
okres wpływów rzymskich

ROTMANKA, gm. Pruszcz Gdański
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania ratownicze prowadził mgr Henryk Paner przy współudziale Marii Lipińskiej. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku i Gdańska Stocznia Remontowa. Trzeci sezon badań. Osada z wczesnej epoki żelaza.

Stanowisko leży ok. 2 km na zachód od północnego krańca zabudowy Pruszcza Gdańskiego, przy czym dotychczas odkryte obiekty koncentrowały się na stokach wzgórza 50, 7 usytuowanego na południe od zabudowań PGR Rotmanka.

W trakcie obserwacji wykopów budowlanych odkryto w miejscu odległym o ok. 300 m na południowy zachód od kulminacji wzgórza 50, 7 240 m na północ od drogi i 50 m na wschód od krawędzi lasu - skłapięto przepalonej gliny i kamieni. Podjęte natychmiast badania doprowadziły do odkrycia na głęb. 40 cm od powierzchni zarysu owalnej jamy otoczonej wieńcem kamieni i wypełnionej przepaloną silnie gliną. Wymiary jamy na osi N-S - 250 cm, na osi W-E - 210 cm, głębokość 120 cm /od powierzchni terenu 180 cm/. Stwierdzono, iż ścianki obiektu do głębokości 100-110 cm obłożone były gliną i ułożonymi w trzech kolejnych warstwach. Szczeliny między kamieniami były starannie uszczelnione gliną, którą również wymazano niewielką, owalną kotlinkę na spągu obiektu; jej wydary na osi N-S 120 cm, na osi W-E - 80-100 cm.